

EN XERRIM

SETMANARI BILINGUE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas
 Extranjero: Un año. 6'00 »
 Número atrasado: 0'10 »

AÑO II ————— N.º 54
 Sóller 12 de Enero de 1918

Correspondencia y Administración
 Luna 27.—SÓLLER
 No se devuelven los originales

Es nou Governadó

Ha cridat fort ferm s'atenció a tots es mallorquins s'actitut qu'ha presa es nou Ajuntament palmesano, de demenà a n'es Ministre de Governació sa destitució d'es nostro nou Governadó, per aná lligat amb sos acaparadós y permetre s'export de subsistencis y objectes de primera necesidat.

Noltros aplaudim tal i lea.

No pot essé Governadó aquell que no mire en bé d'es poble que li han destinat perqu'el governi. No pot essé Governadó aquell que per conveniencis deixa exporta ous, porcs, carbó, etc., etc, y deixa jugá pes mitx d'es carré. No pot essé Governadó aquell que just mira sa seua conveniencia.

Mes es poble mallorquí aquest pic ha ubert ets uys, y ha demenat amb justici que destituyescan un Governadó que no cuydas sas sevas necesidats.

Mallorca vol un homo que posi amb orde sas sevas cosas, y no a una persona que las posi amb desorde.

Es mallorquins just demenam que mos donguen es pá y qui diu es pá diu totas sas altres subsistencis qu'es produexen a sa nostra roqueta. No demenam lo que

se produeix a fora casa. Demenam lo nostro.

Mallorca vol es seu pá y un homo que sapi governá.

Mes per avuy mos darem un punt a sa boca y mos posarem sa llengo a dins sa butxeca pues ja digué el Kaiser un día que tenia un uxol a sa punta de sa llengo, que qui calla heu diu tot.

CACAHUETS Y XUFLETES A NA JUANA

¿Vols qu'et diga Juaneta que te mir amb compassió cuant veix que te fá s'amó un botx sense cap pesseta? Comensa per sé barbé y tots es d'aquest ofici, (y no t'ho dic per malici) no tenen may cap dobbé. Sempre van just figurins no los vé bé may cap eyna y no tenen altre fe na mes qu'aná a buydá copins. S'aixecan es dematí s'en van a se Barbería s'asseven y en tot lo día ja no fan més que lletji. Si cualcú si va a feytá un li diu:—Ell jo no puc. Ell sa má embenada duc.} —Y jo a n'es dit tenc un grá. —Jo tenc un colso escardat. —Jo tenc una cama coixa. —Y a jo avuy una moixa a dos dits ma repinyat y no puc agafá es rahó. —Idó ja vendré demá. —Muy bien: Així com voldrá. —¿Cau bé es matí?

— Si senyó.
 Y allá dedins fan mils sons y a n'aixó bé t'ho pots creure:
 Si un hey vá y los paga es beüre totduna los veurás bóns.
 Y per cabá te vuy di que lo qu'a tú te conve es que deixis es barbé, y que t'arreglis amb mí.

FLÓ DE LEIS

Un xasco inesperat

Sempre hey ha personas qu'els s'en passan de jelades (per no di «frescas»).

Aquest añ, p'els reys, a un homo y una dona de Barcelona los n'ha passada una que mereix que la posin a un llibre d'aná a escola, perque tothóm la sapigue.

Aquests dos individuos, que com hé dit, son un homo y una done son casats y no tenen cap infant, maldament ja hauguin doblegat tots dos es cincuant anys. Viuen a se mencionada ciutat condal, a n'es carré des Soldat Inglés, número 6 pis principal.

Idó aquets dos es disapte d'els Reys, estaven asseguts a devora es foc, pegant cualque becada de tant en cuant, hasta que s'homo alsant es cap, y despertant sa dona exclamá:

—Marieta, no t'en recordes de cuant eram petis que tal día com avuy posavem ses sebatas a n'es balcó.

—Si—digué ella— y el s'en demá trobavem, sa finestra o es balcó plé dr juquetas y altres herbas.....

—Y, escolta Marieta, y si ara las hi posassem ¿que no podria sé que també mos hi aficassen trastos? Ara hem pareix, qu'els Reys vent que duim molta miseri podria essé que mos hi posassen moltas cosas.

—Me pareix bona idea.

—Pero que tendrem garrovas, o favas per posari?

—D'aixó ray, hey, posarem p'ells de patata.

Y dit y fet se tragueren sas sebates que duyan pués no en tenian d'altres, las ompliren de pells de patata, y s'homo las posá a n'es balcó es temps que sa done li deya:

—Mira de posarles a bona banda que si plou no se bañiguen.....

El s'en demá dematí es dos veys s'acrecaren plegats, y junts anaren a obri es balcó, pero quant veran lo qu'hey havia quedaren ensensats. Hey trobavan sas pells de patata totas solas. Sas sabates havian desaparecut.

Y ara me tenim es pobres veys sense podersé moure de dins caseva per no teni sebates.

Y si hey ha qualche persona caritativa, qu'en tenga dos pareys per da ja sebeu voltros hont és: a sa gran ciutat condal, carré d'es Soldat Inglés número 6, principal.

Peu Nov

Tot puja

En Biel Rateras era un homo que sas sevas obras consonaven amb so seu llinatge.

Aixó vol dí qu'es seu ofici era es d'aná a robá.

Pero s'altra dia v'aná a una casa amb s'idea de robá un collá de perlas de sa fi a majó, que li picava fort ferm, y aquest dí dugué tanta de mala pata que li resultá que quant sortí se trobá amb un adotsena de municipals qu'el dugueren a n'es calabosso per llevó ferli sentenci.

Es jutje l'enviá a demená, y el comensá a interrogá demenantli lo darré a veure quina edat tenia.

Aquell com si no heu sebés cert fé un quart es beneit y a la fi digué:

—Corante dos anys.

Es jutje el fá retirá y el tornaren dú a n'es mencionat calabosso.

Passá una setmana, y quant en Biel es creya que l'havian deixat aná, hey v'aná un municipal tornantli ho maná a n'es jutjat.

Es jutje el torná tapá de preguntas fins qu'acabá per tornarli demená cuants d'anys tenia, contestant en Biel.

—Xixante s s.

—¡Qué vol dí!—digué es jutje—S'altra dia en teniau corante dos y are en teniu xixante sis?

—Si senyó.

—¿Y com s'enten?

—Molt sencillament. Així com a n'aquest temps pujen tantes de coses ha resultat que també han pujat sas edats.

BACALLANET

De sa Regió

De CAMPANET

Perqu'es lectós vejiguen que per aquest poble en passen de bonas, he resolt posá a la vista de tots es mallorquins es siguent cas sotseit es primé diumenje des més passat.

Aquest diumenje va esé senyalat per subastá ets arbitris municipals, y jo sabent que s'añ 1916 se posá un arbitri a demun, sas cabras y es cans, y amb sintenció d'atquirí aquest derré (com que som canista de sol a rél) vaitx passá a s'hora senyalada a devant sa casa de la Vila, lloc de costúm, esperant hasta que comensaren: y quant tocá es turno a n'es matadero vaitx podé notá (gracias a sa meva pipella) una comedi ben cómica.

Es jenre d'es Saitx, senyalá un número de pessetas, y a n'es mateix moment digué:—a la padri, rematavó. Pero resultá qu'un d'es jenres d'es batle, que també ses fet carnicé, que senyalant un número més alt de passetas digué:—Ala padri—Digau a n'es Saitx qu'hen rematigue, y obehint es batle digué a n'en Juan qu'heu rematás, pero aquest s'estimave més que fos pes seu jenre, fé es papé de sort per veure si éll senyalaria un número mes crescut qu'es d'es jenre d'es batle continuant vuit vegades aquesta comedi, tenguent sa paraule un y s'altre.

Noltros trobam que a'ssent es batle carnicé des matedero li corresponia a éll o a n'es jenre pero es saix tenia sa pella p'es manec y es matadero queda en mans d'es seu jenre.

La setmana qui vé vendrá sa segona part referent a s'arbitri d'es cans.

ES REVISÓ X

De BINISALEM

Día 30 d'es Desembre passat a sa Societat «La Auxiliadora» se va celebrá Junta General ordinari amb motiu de renová una part de sa Junta Directiva y comissió Consultiva.

Estant en plena sessió y prossedint a se elecció va esé del tot pressis suspendra sa sessió a causa d'uns jermans socios que feran corre veus de si s'heurian de partí es dobbés, Es día 1.º d'es corrent se reanudá sa sessió y se votaren en bastant bon orde es dits membres de sa direcció d'aquesta Sociedad anant tot molt bé salvo

algunas trapasietas per part d'un des dos elements.

Per part d'es vocals hey hagué una diferencia de 115 vots en contri a de 34 y per sa des secretari 94 per 56.

Lo que sentim vivament es qu'haguen hagut de lutxa amb una diferencia tan grossa; pero per lo que los estimam los direm qu'heu prenguen amb pacienci y que se peguin un toc a n'es morros; y que eligesquen lo que vulguen porque son ells.

Sa nova Direcció queda constituída amb sa forma siguent:

President: Jaume Sastre Coll. — Vice-President: Francesc Borrás Morey—Secretari: Juan Torrens Bibiloni—Tesoré: Francisco Bisbal Albertí—Vocals: Andreu Lladó Pons; Bartomeu Pons Abines; Bartomeu Moya Reus; Pau Dols Llabrés.

Consultiva: Andreu Poi Bestard; Juliá Rosselló Bibiloni; Bartomeu Paul Amenqual; Jaume Moya Llabrés; Miquel Borrás Alorda; Melchor Marti Barceló—Tesoré: Guiem Torrens Bestard.

A n'els cuals dam sa mes cumplida enhorabona.

De FORNALUTX

A n'en Manuama:

Tot satisfet vaitx quedá, quant lletjint s'últim número d'aquest setmanari vaitx veure que daves s'assinto per acabat y que desitjaves discuti s'assunto personalmente, pero citantmé per lloc de s'entrevista a un centro politic com es «Can Bennet».

¿Pero que no saps tú, Manuama, qu'es Jeronistas son mauristas, jo com a maurista, no puc veni a n'es centro que tú me citas?

Idó bé, Manuama si vols discuti s'assunto amb jo te convit a beure café y copa avuy a n'havé sopat a n'es café Unión de sa plassa nostra, pero no t'olvidis de posarte es nom a n'es front per sebre amb qui parl.

Per acabá te diré que tens molta poca educació amb alló de qu'hem desprecias, allá hont ets mes digne des despreci tú que jo. Y referent a lo de si es meus escrits son incontestables astrañ que tú que te pintas tant llest vulgues discnti amb jo.

ES MATEIX JERONISTA

De ESPORLAS

A Esporlas tenim dues alhacas que de segú no en trobarán d'altras que s'asemblin a ellas, que son: es motorista y es sereno de C'an Fortuñ o sigue sa Central Eléctrica.

Aquests dos s'altra dia en feren una de grossa.

Es motorista ensengué s'electricitat a las tres des demati y toca ensendrérlé a las quatre y mitja, y es sereno tocá es pitó a las quatre d'es demati, y sé toca a las cinc y mitja. A efectas d'aixó totas sas fabricantes anaven pes carré correfuent com a locas, totas descabayades per pòde no esseri a temps.

Y llevó totas se varen havé de ventá, esperant s' hora de comensá llevat de sis de sas mes atrevidas que varen aná a veure si es motorista estava bó o no.

Y ara un avis jo vuy dá a n'es dos desenfeynats que no tornin molestá en tals cuentos es veynats.

Un d'aquets.

Es mauristas d'aquest poble, dia 8 des Novembre passat, daren un mitin de propaganda electoral, y atacant s'altra bando, digueren que tots es seus contraris eran uns canallas.

¡Jesús Sant Antoni Paloni! Els senyós se degueren equivocá, ¿Son acás canallas aquella qu'en defensa d'es poble defensan es repart d'utilidats? ¿No s'en recordaven els senyós mauristas qu'entre élls ni ha varios qu'emplean tota sa seva astucia per no havé de pagá es mencionat repart? ¿Quins son es canallas? ¿O son canallas perque just defensan es poble, y élls es mauristas, no serquen més que posá concejals iguals que *maniquis*, o que formats amb un fil invisible, los fassen fé es moviments que vulguen?

Nòltros mos recordam molt bé qu'anaquest poble hey há un senyó Carboné que cuant se tracta per figurá diu qu'ell es d'Esporlas, però en cuant se parla de pagá es reparto, resulta qu'es palmesano. Y com aquest ni ha a balquena.

Continuarem ses altres setmanas llevant sa careta a n'es qui la duen, perque resplandesca sa veritat y sa justici billi.

Hasta la vista.

De ARTA

Sa Societat Obrera d'Artá va caminant cap a n'es pogrés.

Ademés de teni una Secció de Socorros Mútuos per cuant es socios estigan malats, quedin inútils, a sa veyés, o sa muriguen, puguin essé auxiliats élls o sas sevas familis amb una cantidad diari.

Are d'es fondos Socials d'es Socorros ha muntat una Cooperativa de Consums en gran escala, pues es socios están resoltos a no essé mes explotats pes caciques, ni pets acaparados sense concienci qu'abusan de sa bondat y honradés seva.

Lo que desitjam molt es constancia y prosperidats a sa nova empresa.

S'obré alcansará una gran economia amb sas subsistencis y altres géneros to-

ta vegada qu'amb sa nova Cooperativa llevan aquest intermediari que comercia entre sa part productiva y sa part consumidora, y es beneficis qu'ha de reportá a n'aquest intermediari serán tots d'élls.

Vat-aquí com s'han d'alcansá millores de vida, cuant se fá tan necessari a n'es temps que correm.

CORRESPONSAL

De BUJE

ES TENORIO ESCALDAT SA ENFADAT (Conclusió)

Ja que me dius que a cá s'atlota me tractaren de botxi, sebrás qu'es meu camí no ha arribat a tal extrem. Es vé qu'hem diguerem que si havia publicat sas calumnias que tú hem dirijias meresc essé tractat de botxi, pero com resultave essé un'altra fabula inventada per tú vaitx seguí amb tanta d'amistat amb s'atlota com antes,

Y ja que parlam d'atlotes te recordaré maldament es poble y tú heu recordeu mes que jo, que durant aquest añ passat ets estat set mesos sense teni relacions, y d'ets altres cinc mesos restants just pogueres alcansá tres carabassas arxi monumentals, de tres jovenetas, principalment d'una que viu a n'es carré de s'Escola qu'et desprecia per massa curro, maldament tú diguesses que t'enviaria a demená.

Llevó resultá que no poguent enganxarné cap a n'aquest poble s'empenyá amb una de Campanet que viu a devora l'Iglesi y aquesta en mes facilidad que sas altres l'envia a pescá molls y ara resulta que segóns diu éll ja está avorrit d'es tá per Bujé y espera es mes d'Abril per aná a Bones Aires.

Y ja que tractas de curro a n'en Torres te diré que t'haguera convengut més callá pues molt bé saps que son més de dotse ses atlotes que tan fet bavá, pues es una de ses alegrías mes grossas per tú de qu'et tractin de curro,

N'Aloy Tenorio Escaldat va prende mala rabiada lectó: ¿Y aquesta vegade qu'et pareix s'heura enfadat?

Es Corresponsal de Campanet
o siga en Toni Beteta

De MANACÓ

¡Santa Bárbara Gloriosa, alliberaumós de trons y llamps y de veure espectacles com es que relatan a n'es sigüent escrit! Lo que vos vaitx a contá es un secret que vos contaré a condició de que no heu, direu a ningú. Pues a n'es carré de s'Unión d'en Barraca hey viu una joveneta, la cual atmet sas visitas de varios joves senyorets, y perque no els se vejín

entrá dins caseua acostuma amb una canya apèga un llum públic que te a s'enfront de sa seua entrada.

Y no rigüeu qu'ara vé lo bó. Cuant han entradas sas visitas sa simpática jove, done funcions de Cine de ciencias ocultas, hasta qu'acaba per quedá amb so mateix vestit que duya n'Eva cuant robava sas pomas a Deu Nostro Senyó; y que podeu está segús qu'amb aquest temps que correm deu sua com a gota.

Jo li aconsej a n'aquesta jove tan blanca y vermeyeta, que tenga molt de cuidado, que en que es seu cós siga un *for-nel* defressesantsé amb so vestit de n'Eva, encare qu'es seus favoritos sigan senyorets y mossons, no li evitaran un catarro que la conduhirá a n'es poble d'es ciprés.

A n'aixó no heu digueu a ningú ¿eh? Es un secret que vos confiy a vòltros com a bons amics. Si no xerrau res d'aixó, lectós benevolguts un'altra setmana vos contaré un'altra cosa que fá fogi es fret d'unas altres dues o tres des mateix carré y un'altra d'es carré de la *Veionica*, que solen cineá a punts descuberts, ahont sa claró pública hey dona sombra la cual tapa es seus trabais o ellas al menos així so creuen.

NOTA.—Per la setmana qui vé hey há es tercé escrit per sa viuda des dos queridos, que no hem publicat per falta de lloc.

D'ALARÓ

Mancó 8 de lané de 1918.

Molt simpatic amic, l'amón de Son Sati. S'altre dia de pagés (com solem di) vaitx veni a Alaró per ferte una visita y justament vares essé a fora vila; per aixó t'escric sas agradables impressions rebudas de sa vida alaronera.

Es un poble que m'agrada molt, situat has mitx de vistosas muntañes; habitants simpatics y atmatens, de molta industria no faltanti s'admirada electricitat, y molta de cultura com mo demostrá es sigüent fet.

Trobantmé dins una societat, me cridá s'atenció un cartell amb aquesta inscripció: «No se permite blasfemar». Deman unas cartas per fé un truc y me contestá es conserge de que no venían d'aquesta fruyta; deman llevó una copa de resolis per entrá en gana, y ma di: lo mateix, y que en cuestió de gana, es meus socios en tenen de més; jugant cada dia a un joc mal d'enomená, ma pareix que sa diu «Fut-Bol» y divertintse en jocs de damas, agedrez y dómino.

Aquesta organisació rapatesc, ma cridá s'atenció atesas sas correns d'avuy en dia. Demenant informes vaitx sebre qu'es

na societat de joves instruits per ilustrats mestres públics y Hermanos de sa Doctrina Cristiana; elemens que tots s'afanyan per ensenyar-los donant-los bons coneixements de cultura y civilisació.

Per últim aconsey a n'és President d'aquesta societat, y demes membres, que mantengan s esperit cultural, assegurant-los així, sa confiança y protecció de tots es pares catòlics.

Mana de ton servidó

L'amón de Son Salas

XERRIMADES

Amb atenta comunicació D. Pedro Martínez Rosich mos notifica que es dia 1.º de s'añ es té carrec de s'Alcaldía de Palma.

Agrahim s'atenció que ha tenguda amb noltros, el senyó Rosich, y li oferim es nostro humil apoyo sempre que siga en bé de sa Ciutat.

La setmana passada denunciarem qu'es duenyó d'un café nou des carré de la Rectoría permetia es joc de *Baccará*, es 7 y mitx y altres, a dins son establiment, y qu'es jugadós eran atlots de set a quinse anys.

Suposam que el senyó Alcalde ni siquiera s'ha cuydat d'averiguá quin café era aqueix, perque hem vist que s'ha seguit jugant tota sa setmana.

¡Mares de famili! Cuidau des vostros fiys, que no se vajan a perde a dins es laberinto des jcc. Cuidau d'ells, ja qu'es batle qu'es vostros esposos elejiren, no vol tapá ets avencs d'es joc en el cual es vostros fiys poden caure.

A sa fonda Palmesana que té l'amo Andreu Ramón tots es dormitoris son amb ventilació molt sana; y per llevarse sa gana trobaran plats variats amb bon esmero arreglats servits amb gran prontitut y amorosa servitut y tot a preus rebejats.

Si voleu sebre ahont es carré de Cocheras, tres

Es dimarts dematí prenguerem un susto monumental.

Figurauvós que devés las nou y mitja estavem reunits a dins sa Redecció d'aquest setmanari tots es reductós d'EN XERRIM, quant s'entregá es nostro repartidó tot asustat, diguentmós qu'navia arribat a n'és Port un submarino alemán y qu'navian desembarcat tots es marinos, els quals amb una bandera anavan a ferné de grossas per dins Sólle.

Dirmós aixó y deixarmós espantats va sé tot-u. Totduna acordarem aplegá es quatre trestets y prende sas de Villadiego. Mentres un formave ses cadires amb cordes per ferné bultos, s'altre arreglava un carro per carregarló, y en Pep Noy com a mes previsó buydave se caixe des dobés perqu'ets *alemans* no fessen bulla.

Durant aquest intermedi se torná entregá s'aludit repartidó diguentmós que ja venian y qu'un d'ells ja havia guípat es bussón d'EN XERRIM, y li tiraven indírectes.

Cuant noltros sentirem aixó pegaren brincó y mos amagaren per diferents parts. Mes cuant hagueran passat, va entrá una veynada nostra, molt xarradora que quant mos vé, rompé amb rieyas grossas.

Mos demená a que veia alló, y noltros l'hey diguerem, y ella riguent a més no podé, mos digué que lo que noltros mos pensaven qu'eran *alemans* no eran més qu'uns marinos, de per Palma qu'havian feta sa promesa, un vespre que casi en plena ma es negaven, de si sa salvaven dú una bandera de Mallorca a la Sanc y antes passetjarlé per Sólle y alguns pobles més y qu'are la passetjaven fent locades y cridant com a beneits.

Noltros heu prenguerem amb pacienci, tornarem arreglá es trastos, y total: Una sarri de titla pes susto.

Tota persona que tenga duros sevillanos, los pot dú a n'és palé des torn de «Cas Mut», y los hi canviará per sis pesetas.

Aixó es un bon negoci per tots aquells qu'en tenguin.

Y si es qu'en tengueu sollerics ¡ja fereu bona bullanga! Acudiuhí qu, es una ganga que no se veu molts de pics.

Tatariiiiiiiiii tatariiiiiiiiii tatariiiiiiiiii Se fa a sebre a n'és poble de Sólle que s'es fundada una nova Societat que sa titulará sa *Societat des Panxotas* y estará instalada a sa porxada de C'an Bleda.

De dita Societat serán membres es personatjes sigüents:

- President: En Ramón de sa Columna.
- Vice-President: En Toni Mora.
- Secretari: En Juan de sa Columna.
- Vice-Secretari: En Pep de Mancó.
- Depositari: En Juan Coix.

Vocals: En Jaume Pitís y en Tonieu Regalat.

Aquesta Societat té per objecte omplí sa panxa a n'és socios, y per mos d'aixó hem triats per formá sa Junta es mes tragóns d'es poble. Son tots ells de bon humó y tenen molt de coneixament, Sa primera vega tendrá lloc es primé diumenje que sa presenti.

Es menú de dita vega es sigüent:

- ENTREMESOS: Sardinas en conserva.
- Janión y sobrassade de Vich.
- SOPAS: Sopas escaldadas,
- ROSTITS: Dos pollastres rostits.
- POSTRES: Figues seques. Taronjes.
- Membrillo.

Se fa sebre a tots es joves de setse a xixante anys que vulguin essé sociós que vajan cap a C'an Miquel de sa plasse. Atvertint qu'ha de reuni bonas condicions. Sempre há de dú un duret a sa butxeca. Ha d'essé mes alegre qu'unas casteñetas y llevó ha de tení mes fam qu'un soldat de Tarragona.

UN SOCIO MUT

Tota persona forense

qu'a Palma haja d'aná molt barato pot mentjá a sa FONDA SOLLERENSE

Plassa Juanot Colom (Des tren) n. 9

Enguañ els reys no han dúit juguetes a n'és nostros concejals, perque han trobat que no les se mereixian tant malament han obrat durant aquest añ passat, y a nes nous qu'han entrats tampoc les n'han duitas perque diven que no tenen cap caire bó.

Fort, for y fort. Mes sen mareixen.

Es jove, not desconsolis si te veus sa vista lluenta. tenguent sa gana dolenta ten entrerà de valenta beguent es **PALOS RESOLIS**. qu'en P. Estrany aqui regenta.

De venta a tots es cafés y casas de begudas.

Mos conta un *pastenaga*:

Acompanyaren a nes «Cine Victoria» tres joves a altres tantes d'atlotas, comprantles sas entradas tots satisfets d'havé conseguit un triunfo més durant sa seva carrera de tenorios.

Pero cuant hagueran entrat s'en duqueren un xasco *carabassal*, pues aquellas atlotas deixaren es seu costat per aná a devora uns altres.

¡Son escenas bastants monas tots ells mereixen tocá ells per deixarse enganá. y aquellas per polissonas.

Per falta de lloc deixam de pública una xerrimade referent a un fet sotceit a n'és carré de sa Lluna.

Juan José

Se vende al precio de 0'60 ptas, ejemplar, De venta en la librería de Calatayud y C.ª—Luna 27, —SOLLER.